

چيرۆكهكانى لهتيف حاميد

رۆژژمىرى خه والوهيهكى شارى سه لجرهوقى

۲-۱

روونکردنه وهيهك:

له م شاره كه تيدا دا ئه نيشم ما وهيهك له مه وپيش به پۆسته سى نامه م به ناو نيشانى سه ره وه پى گه يشت به بى ئيمزا .
ئوهى جى سهر سورمانه كه نازانم له ناو ئه م هه موو خه لكه دا بۆچى منى هه لباژاردوه ؟ يان بۆ چ مه به ستىك نامه كانيم بۆ ئه نيرى ؟ زۆتر به لاي ئه وه دا ئه رۆم كه ئه بى شتىكى له مندا دببىت شايستهى متمانهى بم .
منيش نامه كان وه كو چۆن پيم گه يشتون ئاها بلاويان ئه كه مه وه به ئومىدى ئه وهى خوينه ريكى ژير ئه م نه ئينيه م بۆ يه كالا بكا ته وه و له گه لما بكه ويته سۆراخى زيندانى ژماره (۱۲) كه مه ترسييه كى زۆرم هه يه لووشى كردببىت وه كو خۆى له دوا نامه يه دا سووچىكى ئه م راستيهى دهرخستوه .

له تيف حاميد

۱۹۷۱ - ۹ - ۱

پي ناسين:

من هاوولاتييهكي شاري سهلجووقم ناسنامهكهم نهم شارهي پيوهيه خووشهويستي خاكهكهي نهخشهيهكي توورهي بو ههنگاوهكانم كيشاوه.

كلپهي ناگرهكهي له پهري تهمنهوه نالاوه، رهنكه ههلقراوهكهي ناوازيكي ترازيدي بهخشيوه به گورانبييهكانم.

من هاوولاتييهكي شاري سهلجووقم ههست بهوه ناكهم كه شتيكي جياوازم له خهلكهكهي.. شيوهي ههلبزركاويان كرووزه نهخاته دلمهوه، كهچي نهوان من ناسنهوه، راستيي منيان لي شاراوتهوه به زورهملتي خوم نهبي دالدهي شهويكم نادهن.

من هاوولاتييهكي شاري سهلجووقم. ناواتهكانم ههلهچن و دانهمركيتهوه، وهك چهپكه پهنجيهكي ناو مومي كولاو نهتويمهوه، به دريژايبي زستان بههار ههلههينمهوه له سامناكي رووداوهكاندا، له شهختهي كوانووهكاندا بو ناپورهوانيك نهگهريم شهو بووشيته مشتتهكولهيهوه وهنوز له دوو مليون چاو بمالي خوري گيراو بزيهنيتهوه.

من خهوالويهكي شاري سهلجووقم خهوهكانم بي سهروبنن، ههريهكهيان سهدهيهك نهخايهني، من تهنيا خهويكتان بو نهگيرمهوه، سهرتان سور نهمني، من لهخومهوه لاف لي نادم نهوهي شارهزاييهكي له ميژوو و زمانهواني ههبي، نهزاني وشهي سهلجووق واتاي "خهويكي قورس" نهبهخشي.

- فهرهنگي ميژويي - لاپهري 62، 63، 64 چاپي سالي 1920.

سي شه مه 3-8-1971:

دويني بو يهكهم جار پاش گوشهگيرييهكي نو مانگي له مال هاتمه دهرهوه. چاوم رهشكهويشكهي نهكرد، رهنكي خور له قوريكي شيندا گهوزا بوو. شهقامهكان وهكو مار پيچاوپيچ تيمهوه نالابوون، پول پول جالجالوكهي ديمي به كولهكاندا ههلهگزان.

له بهردهم نامهخانهيهكدا وچانم گرت چاوم نووقان، دهميان زهنييه لاكم، واياي نهزاني مردووم، ههناسكه ههناسكيان به خويان خست، ههنگاويكم ههلههينايهوه، ههنديكيانم پليشاندهوه، نهواني تر كشانهوه بو كونهكانيان دهستيان كردهوه دارستن.

بو جاري ستيهيم بانگهوازيكي كهرخ شارهكهي لهراندهوه بني گوومهكهي شلهقان "نهوهي نهيهوي به توزي خويهوه بميني به زوترين كات نهم شاره بهجي بهيلي.. نهمشه و شار تووشي مهترسييهكي قورس نهبيت" بوني نهوتي سووتاو تاوي بو هينام، لهسه شوستهكه

چوارمىشى دانىشىتم بائيان راتەكاندم، خۆم بە زەويىەكەو نووسان ددانە رىچىم پى كەوت لەشم ھاتە لەرزىن دويىنى و ئەمىرۆم لە وشەيەكدا كۆكردەو.

سوورىم بە رووياندا، وىنەى چەند پىتتىكى ئاگرىن روويانى رنى. خۆيان لىم راپسكان. پىاوپىكى گەنمىرەنگ قسەكانى بە گوچكەياندا "رېگەيەكى ترى لەگەلا ئەگرىن.. با جارى ئاشتى كەينەو" دامركانەو قاقاي پىكەننىيان بەرزەو بوو رووم لىيان وەرچەرخان بە دەم بىنى لەرزەو دەستم كرده قرتاندى رۆژنامەكەى دەستم. پىكەنن و دووكەل و خەم و نەوت و چەند وشەيەكى مردوو بوونە پىخورى ئەو رۆژەم.

پىنج شەمە ۱۲ - ۸ - ۱۹۷۱

ئەمىرۆم خۆم كرده چاىخانەيەكدا، لەسەر تەختىك خۆم راکشاندا: كە چاوم چوو خەو دوو ياساوىل لە بەردەمدا چەقن، يەككىيانم ئەناسىيەو، خەلكى يەك گەرەك بووين: ئەويان تىمى خورى ئەو بۆى سەندەو، ئەمىيان تىمى خورى ئەو بۆى سەندەو، دامىانە پىش خۆيان.

لەبەر دەرگا چەند ياساوىلكى خويىن سارد چەمۆلەيان دادابوو، چاويان برىبوو ئەتۆمبىلەكانى سەر شەقامەكەى بەردەمىانەو، مېشكى خۆيان بە سازىكى خۆشتر لە جاران زاخاوى ئەدا، ھەلنەسان و دائەنىشتنەو، لاپەرەى ئەمان يەك دىرپىكى كرزى تىدا نووسرا بوو:

ئەمىرۆم ھەك دويىنى، دويىنى ھەك ئەمىرۆم ئەوانى تر خۆيان خزانبوو ژورەو، رەنگيان لە روو برابوو، گەرما و سەرمای خوار و ژور ھەلىانى ھەنجادبوو، خۆيان لە رابردوو رانەپسكان، بە پەرۆشەو باوھىيان بەم ئىوارە ھەختەدا كرددوو.

سەر سىپىيەكان مېزىكى داگىر كرددوو، سەرى بەسەر كاغەزەكانى بەردەمىدا شۆر كرددوو. جارجار بۆلەبۆلكى لىو ھەت، ئەوانەى دەورى پەنجەكانيان بە نەرمى ئەتەقان، چەند بەلئىيەكى وشكىان لە دەم بەرئەبوو ھەتتا و پشت ئەچوونە دواو.

كە پشووئەكى ئەدايە خۆى جگەرەيەكى لى دائەگىرسان ناوقەدى خۆى شل ئەكردەو تاكو لە چەكە دووكەلى جگەرەكىشاندا باشتەر ھەناسەى پى بدريت.

- گەرەم ئەمە ئەو ياخيەيە سەرىچى ھەرمانەكانى بەرپىزانى ئەكرد، نۆرۆژ لەمەو پىش شارى لىمان ھوردبوو كۆل.

- چەند جار ناردمان بە دواتدا بۆچى نەھاتى؟

- گەرەم لەوانەيە لال بىت.. بە دىرپىيى رىكا دەمى ھەلنەھىناوئەو.

كات ههتا ئههات تيژ تپهه بهجيانى ئههيشت، قهدهبرى ئيواره وهختهكهى ئهكرد ورتهورت له پههسههندندا بوو، دووكهه ل ژوورهكهى قانگ دا، ريزيگ چاي دابهش كرا، ئهوانهى بهر دهركا هيجيان پي نهبرا، دهروازهى دهركا گهورهكه هاتهوه يهك، خوڤيان كوتايه ژوورهوه، تفيان به رووى يهكتر دا، نا رۆژى كردنيان ئهوهنده ستهم نهبووه. ريزيگى كه چاي دابهش كرايهوه زهه پيال له ورتهورتهكهى رهواندهوه، پيگه نينيگى ژهنگاوى تيگه لاوى زهه پيال له كان بوو.

- فرپى دهنه زيندانى ژماره (١٢) وه تاوهكو لهوى دپته زويان. پهردهكانيان دادايهوه، خهوى شيرين رژابووه چاويانهوه، ژهكى نيگوتين زويانيانى خستبووه كيلانيكى ئهستوورهوه خوا خويان بوو ههه شهو بيت، ههه نهبي شهو مؤلهتى ئهوهيان ئههاتى كه بيرىگ له رابوردوو بكه نهوه. له تاريگيدا رووبه رووى خوڤيان ببهوه.

چوارشه ممه ١٨-٨-١٩٧١:

ئهوهى رۆژيگ له م شارهدا ژيابيت شتيگ دهبرارهى زيندانى ژماره (١٢) ئهزانى. وهنهبي شوينيگى تهنگه بهر و تاريگ بيت، به لكو رووبه ريگى بهرين و فراوانى ههيه رووكه شهكهى زور پهسند و دلگيره، به لام من له قوولاييى دلدا ههست ئهكه م كه ئهه كاره بي مه لامهت نييه له م ماوه كه مه دا بوم ساغ بووته وه كه زيندانه كه تيگرا مردنيگى له سه رخو ئيق ئهكات وه.

ديواره كانى وي نهى هه مه رهنگى له سهه هه لكه نهراوه. هه نديكيان تاوهكو ئيستاش ههه ئه بريقي نهوه، هه نديكيان به عاسته م ئه ناسرينه وه دهستى رۆژگار شيواندويانيه تى. له سهه ديواره كهى لاي راسته وه وي نهى دوو سهه ربازي چه كدارى بهدى ئه كرى، كه به مه زندهى من ئه گه رپنه وه بو ئه وه سه رده مهى كه "باب العالى" حوكمرانى ئه كرى. ئه وهى مايهى به رزى هونه رمه نده كه يه وي نه كان به چه ند جو ريگ ئه بينرين. ئه وهى له لاي ده رگا كه وه سهه ريان كات وا ئه زانى بو يه كتر پي ئه كه نن، به لام كاتيگ كه لتيان نزيك ئه بيته وه ئه بينى دانيان گر كردووه ته وه.

هاورپيكانم وه كو من له شت ورد نابنه وه ههست به شپه ربه يى ناكهن، وا خراوته دلپانه وه كه شوين له مه خو شتر نابيت. رۆژ نييه به زم و سه ما نه گيرن. ههه رارهى يه كيگ له ياسا وله كان خو ي ئه كا به ژووردا و سه رچوپييان بو ئه كرى. كه سارد ئه بنه وه ئاره قى رهش له ناوچه وانپانه وه ئه كتته سهه پيال وه كانيان.

له كاتى پيوستدا ياسا وله كه مان ده لاقه يه ك له بنى زيندانه كه وه ئه كاته وه. بايه كى

فینکی لیوه دیت، بایه که هه تا بیت گهرم ئەبیت، بۆن و بهرامیکی جه رگبر زیندانه که پر ئەکات:

واقمان ورئه مینێ، چاومان دهرئه پۆقی، هه ناسه مان سوار ئەبی، زوبانمان وهک په لاس وشک ئەبی خهویکی قورس ئەرژیته چاومانه وه.

ئهمرۆ سه ره ئیواره سه رسپییه که هاته ژوره وه، سه رنجیکی هه موومانی دا به سووچیکی چاوی چه پی منی جیا کرده وه، دهستی کرده ناو خویندنه وه، ئەوهی ناوی ئەخویندراوه، به رزه پی هه لئه سا لیسته که ته واو بوو، ئەگه رچی ناوی من به سه ر زوبانیدا نه هات، به لام له تیلی چاویدا بریاریکی گه لی نارها و ناله بارم خوینده وه.

منی له سووچیکدا توند کرد و ئەوانی تری ریز کرد، یه که یه که به دوو لایدا به ریانی خست ته نیا یه کیکم له گه لدا مایه وه، ئەویش هه ر خۆی دوا ئەخست، چاوه روانی قسه یه کی من بوو. که رووم تی کرد خه میکی دژوار و به جه رگ گلینه کانی رشتیوو. لۆچی ناوچه وانی وهک هه ردهی دهوری شاره که م ئاوسی زیریکی سووتینه ره بوو.

پیم وت: دوینیمان پر له خه و بوو.

وتی: خه وینین به شیکه له ئاواته کانمان.

وتم: له بیرته ئەو رۆژهی دوو به دوو یاریمان ئەکرد.

وتی: وا ئەزانم ئەمرۆیه.

وتی: کش سه رباز.

وتم: ئەسه په که م سه رکیشه.

وتی: کش قه لا.

وتم شالیاره که م جی له ق مه که.

وتی: کش پاشا.

وتم: بردته وه.

دهستیم گۆشی و پیم وت " ئەم یارییه ش به ره وه پیمان بلی پیی خۆیان داگرن. نه خشه ی شاری سه لجووق ئەدۆرینن. کی ئەلی من خه والووم؟ فه ره ننگه کان پرین له هه له ی زمانه وانی!"

بەشىك لە داستانى سۆلكەرە نەناسراومكە

وتيان شارەكەمان ئاوينەيە.

وتم: ھەركەس بە جۆرىك خۆى تىدا ئەبىنى.

وتيان: پاشا ھەنگاۋەكانى سەنگىنە.

وتم: سەرگوزشتەكەيم لە داستانەكەدا بىستوۋە.

وتيان: چاۋى زۆر بر ئەكات.

وتم: بەر پىتى خۆى نابىنى.

وتيان: جەنگاۋەرە.

وتم: جەنگاۋەرىكى بەزيوۋە.

وتيان: دې بەم ھەورە ئەدات.

وتم: بەر برووسكەكەى ئەكەۋىت.

وتيان: بەھار نزيكە.

وتم: دوورە.

۱

ئەو داستانەى كە نەنكم چىژى ھۆشىمى پى دابوو، ۋەكو زالوو چەپكى رۆشنايى لە ھەستىم ئەچنى. داۋى جالجالۆكە دېھكانى پىم پف ئەدا تا ئەبوۋە رستىكى ئەستور و لە گەردنمەۋە ئەئالا.

داستانەكەتان بۆ ناگىر مەۋە، چونكە تاۋەكو ئىستە ھەمووتان لە سوپرايىي رووداۋەكانيان بە دواى وپنەى خۆتاندا ئەگەپىن، بە وپنەى پالەوانەكانى ھەپەشە لە تىشكى خۆر ئەكەن.

تېبىنى: ئەو كاتەى ئەم قسەيەم كرد سەپانەكانى دى تازە دەمى داسەكانيان لە ئەستى ئەسۋى. ئىتر نازانم لەم قسەيە رىكتەر ھەبوۋ بىكەم، يان نا؟

چەند رۆژىك بوو رىگام دابوۋەبەر، وپلى دواى ئەو رىبوارە بووم كە نىزە ئەمەلى بە سىنگى ئەو كەسانەدا كە پىشتاۋىشت ھەنگاۋ ئەنن.

مندالەكانى دىيەكەى سەر رىمان لە ژىر تىشكى مانگەشەۋى ھاۋىندا كۆپيان بەستبوو بە يەك دەنگ ھاۋارىيان ئەكرد.

"خەنجەر كاكەم دوو دەمە"

ويستم قسه يه كي له مه خو شتر بخه مه سه ر زاريان، به لام وتم بو من ناشي له ئيستاوه
 شاره زه رده واله بوروژينم له توانامدا نيهه پر به دلي خو م به سته يه ك بليم. دهنگي نه مانه
 له من زولآتره، كه له شار گه رامه وه جاريكي تر گوڤيان لي رانه گرم.
 مزگه وته كه ي ئه وپه ري دي باوه شي بو مان گرتبووه وه، نه مئ تواني له كاروان دابيريم، له
 راو گه راونه ته وه، ماندووي تي خو ي له چاوياندا راکشان دووه وينه كانيانم تيدا دي، كه وهك
 شي ره كولله ي لاق شكاو چوكيان دادابوو، به ته ماي راستبوونه وه نه بوون، سله ميمه وه، به
 گورجي خو م له ريزه كه يان كشانه وه.

تبيني:

له داستانه كه دا پاله وانه كان هه موويان وچانيان نه گرت، له ژير سي به ري دره ختيكدا
 خه ويكي خو شيان لي نه كه وت، كه چاويان نه كرده وه. خو يان له به هه شتيكي خو شدا
 نه بيني.

نه مه دوا قوناخمان نه بوو، بو سبه يني رژاينه شاره وه، په رده يه كي كه هه لدرايه وه سه ر
 شانق ئيستا چول بوو،

دانيشتوان ره شه باي چه پله يان هه لساندبوو.

خه وي ژير سووره چناري چه ماوه روژيكي له ته مه نمان كه ل كرد، به مه وه نه كاته دوو،
 چابوو هه نديكمان زوو خه به رمان بووه وه، كاري "قه يته رهرج" راست بي نه و ئيمه ي له بير
 نه كردبوو.

تبيني: "قه يته رهرج"، يان "قه يسه رهرج" ناوي به كيكي له فريشته كاني سه ر شانمانه
 هه ر كه سيك پيش خه وتني سي جار بليت "قه يته رهرج زوو خه به رم بكه ره وه" له كاتي
 پيوستدا به ناگاي نه هيني.

له و بروايه شدام كه هه نديك له خه و قورسه كان تاوه كو ئيستا به مه يان نه زانيوه له مه ودوا
 كه لكي لي وه رنه گرن. ته كانم دايه خو م.

۲

بو هه ر لايه ك نه روانم لافيته يه كي ديز چه مؤله م لي نه ني، ياسا وليكي گه وچ ددانم لي
 نه سوئي، چه كمه له پديه كي در پيم پي نه كه ني، بو نكرووز كاسمي كردوو، كه س ناتواني
 كريان و فرو شيار له يه ك بكاته وه، نه وهنده نه زانم چه مه كه ي نه وديو شار له هاويندا ديته
 وشكي، نه بيته كولانه ي گورگ و چه قه ل.

له ناو غه لبه غه لبيكي خه ستدا دهنگي هاوري كانم لي ون بوو، چاوم په ريبه پشتي سه رم،

ئەوانەى بەرەو رووم دىن لىك لە دەميانەو رى ئەكات، چاوه داقلشاوھكانيان، وھكو كوورە داگىرساوه "نەنكم ئەيوت سوارەكانى شا كە ھاتنە كەركووكەو، چاويان داقلشاو، دەميان بە كەف سواق دراو.

تېيىنى: لە كاتى خۆيدا نادر شا كەركووكى داگىر كردووه، لىي ئەگىرئەوھ كە سوپىدى خواردووه ھەر كەسى دەس لە تەزىحەكەى، يا شمشىرەكەى، يان تەختەكەى ژىرى بدات بدا لە مى، ئەشلىن كەوا لە كۆتايىي ژيانيدا لە سەر دەستى شىخ ئىسماعىلى وليانى تۆبەى وەرگرتووه.

تېيىنى: لەلای ھەندى كەس باوھ كە دوانزە سوارەى مەريوان ھەر دوانزەيان كورى شىخ ئىسماعىل بوونە، ئەم قسەيەم چۆن بىستبوو ئاوهام گىراپەو، ئەوى ترى ئەكەوئتە ئەستۆى ميژوونوسەكان.

خۆم كرد بە شەقامەكەى ئەودىودا، ھەموو پشتاوپشت ھەنگاو ئەنن، كە ئەگەنە عاستم سەيرىكى كۆلەكەى سەر پشتم ئەكەن، لە دلاندام كە ئەيانەوى بلىن بەچەن، بەلام كە چا و ئەبەرنە چاوم گەلى شتيان بۆ دەرئەكەوى، ئىتر مۆلەتى وەستانيان نامىنى، تىژتېپەر بە جىم ئەھيلن.

لە ناوھراستى بازار گويم ھەلخست: "بە چەن بە چەن، بە چەن" كرىار و فرۆشيار ھەر ئەلن بە چەن. من نالىم لە يەك جياكردنەوھيان كاريكى ستەمە؟

۳

بە بۆنەى رۆژى سالى تازەو، شار رازاوتەو، لافىتەكان خراونەتەو، بە چوار دەورمدا ئەشەكەنەو، تاريكى شوين پىيەكانيانى ھەلمزى، درى پىيان دا ھەگبەكەم دايەوھ بە شانمدا، وھكو كابرا پىمى وتبوو كەوتەم گرى بە شەقامەكاندا، دەستم كردە سپىنەوھ و گۆرىن، چەندم ھەلكيشا ئەوئەندەشم چاند، مانگ توپزى ھەورەكەى زاخا و ئەدا، رووى ئەستىرەكانى ئاوپەرژين ئەكرد، خزەى ھەناسەم ئەوئەندە جياوازي نەبوو لەگەل قەرمەى تەرزەپژەكەى چوار دەورمدا، لە ھەلدېرەكەدا خۆم گرتەوھ.

ناوت چىيە؟

"باوكم لە سەرەمەرگدا وتى جوامىر رۆلە تو رىگەى من مەگرە، ئازا ئەو كەسەيە رىگەيەكى تازە ئەدۆزىتەوھ بۆ ژيان و مردنى خۆى! ئىتر دەنگە نەرمەكەى لە پرمەى گرياندا توايەوھ."

تېيىنى: بۆ ئەوھى ھەموو شتىكتان لا روون بىتەوھ، پىويستە ئەوھش بلىم كە دايكم چەند

جاریک بۆمی گێراوتتهوه که له پاش ئەوهی ههوتهم چوو مه لا حه مه ئەمین بانگی به گویمدا داوه و ناومی ناوه "قهتمیر" ئەمیش ناوی سهگه کهی "اصحاب الکهف" بوو، که به درێژایی خهوه خۆشه که بیان له ویدیو ده رگای ئەشکه و ته که وه پاسه وانی بۆ کردوون، پاش چهند سالییک به زۆره ملیتی کاکم ناومیان گۆریوه.

تێبینی: تاوهکو ئیستاش ساغ نه بووه ته وه که ژماره ی ئەمانه چهنده، هه ندیک ئەلین به سهگه که یانه وه شه شن، ئەوانی تر ئەلین هه وتن، ئەوه ی شایانی باسه که سولتان "القاضی الفاضل السجستانی" که زانایه کی ناوداری رۆژی خۆی بووه و زانیاری ئاسمان و زهوی له سینگدا بووه، له نووسراوه ناسراوه که یدا هه ر دوودلی پیشان داوه له م باره یه وه. به لام له و پر وایه دام که سو رخی ئەم دوا یییه ی پسی پوره کانه مان ئەم راستییه مان بۆ یه کالاً ئەکاته وه و ئیمه ش دلمان ئاو ئەخواته وه.

ناوت چییه؟

نه ران دیان به سه رمدا .

جو امیر!

ناوی باوکت؟

" پاش مردنی به چهند سالییک باوکمم ناسی، ئەو کاته مندا ل بووم نه مئەزانی که دوا وته که ی ئامۆژگارییه کی دوو تو ی بوو ئەم توانی که لک له دیویکی وه رگرم له وساو ه که وتمه لیکنانه وه ی ئەمسهر و ئەوسه ری هه نگا وه کانم".

ناوی باوکت؟

" ئەمانه به م زوه ده ست له یه خه م به رناده ن، چا تر وایه به ته وای خۆمیان پی بنا سینم" پسو له یه کم دایه ده ستیا نه وه "له سالی" له دایک بووه له ۲۱-۲ به بۆنی لاس تیکه سووتا و که وتوه .

له وساو ه هه موو سالییک به ر شه واره ی گر ئەکه ویت.

باوکی له شه ری ئاوباریکدا پیکراوه.

له رۆژی قاتوقرییه که وه به پاسه پورتیکی ده ستکرده وه ها تووته شه وه.

ئەلی ده نگم زۆر خۆشه، به لام هیشتا که س گو یی له به سه ته یه کی نه بووه.

جاریکی که به تاوانی پیوه ندیکردنی.

تێبینی: بۆ ئەوه ی ئیوه ش پیم نه لین راستی خۆیمان لی ئەشاریته وه پیویسته ئەوه بلیم که من هیچ تاوانیکم له و کابرایه نه دیوه، هه ر له دووره وه ناویم بیستبوو، ئەو رۆژه ی که

شانق چۆلەكەم بە جى ھىشت، ھەستەم بە وىلى و ئاوارەيى ئەكرد، لە ناوھپراستى شەقامەكەدا، بەرھو رووم ھات، ناسىنەوھى شتىكى گران نەبوو، زۆر شكست وشپرزە ھاتە بەرچاوم، نىزەكەى دەستى بۆ لاي چەپى خۆى درىژ كرد و وتى "ئەم شەقامە بگرە، ئەگەيتە ھاوپىكانت".

ھەر كە كەوتەمە رى چوار دەورم گىرا و بازنگيان بۆ مەچەكم كرد. ئەمە ھەموو تاوانىكى من و ئەو كابرەيە بوو، ئىوھش بۆتان ھەيە لەم رووھە شتىك بلىن. ھەر كەسىكىان سەريان كرد بەيەكدا، كەف كەوتە سەر لىويان بەلغى رق ناو دەميانى سواق دا، لە دلياندا بووم كە ئەيانوت " لە كرپن نايەت" وتيان شارەكەمان دەريايە.

وتم دەريايەكى تينووھ.

وتيان: پاشا نەخشەيەكى نوپى بۆ ئەكيشى.

تېبىنى: لە دەرھو دەنگى مندال بەرزەوھ بوو:

مندالى گەرەك سەربنە خەرەك. وەرئە دەرى بۆ شەرە گەرەك.

وتم: لە وینەى نەخشەكەى باوكم.

وتيان رووى ميژوويان ئەگۆرى.

وتم: ميژوو باوھشيك باويژە.

وتيان: گر بەر ئەداتە ئەم چەو و چيلە.

تېبىنى: لەم كاتەدا ھەورە برووسكە چار چار ژوروكەى رۆشن ئەكردەوھ.

وتم: بەر شەوارەى گرى خۆمى ئەخەم.

وتيان: بەھار نزيكە.

تېبىنى: ھەموو بەيەك دەنگ ھاواريان لى ھەلسا:

بە خەنجەرى.

مندالى گەرەك وەرئە دەرى پاشا كوژرا.

وتم: نزيكە.

سى ھەنگاۋ بەرھو ئەوديو

ھەنگاۋى دووم:

ئەمپرو رۆژى لە داىكبوونىكى نويمە، خۆم گورجەوھ كرددەوھ بۆ ژيانىكى نوى. ئەتوانم بە تەواۋى رووداۋەكانى دوينىم بەينمەوھ پيش چاۋ. تيشكى دەروونم ھەموو ھەنگاۋە

چەوتەکانی پېشووومی هەلمزى، سەرانسەر ژيانى دوینیم هەلەیهکی گەرە بوو. تەکانیکم دایە خۆم و لەسەر جیگەكەم راست بوومەووە رووی قسەم کردە ئەو کچە بەرگ سپییهی کە بەرامبەرم راوەستابوو، بە چاویکی پر لە ترس و بەزیییهووە بۆی ئەنواریم:

– نێمە هاین لە کوئی؟

– لە نەخۆشخانە!

– تۆش نەخۆشی؟

– نەخیر چاودییکردنی ئێوهم پێ سپییراوه.

بێدەنگی بآلی کیشا بەسەرمدا، لە دلی خۆمدا، هاوردم و بردم: «ئەمە یەكەم جارم نییه ئەخریمە ژیر چاودییرییهووە. کە بە پێچەوانەى ئارەزووی نەخشەى ژیانم ئەکیشن، بەلام جارە خۆم نادەمە دەستەووە، کاتی ئەوهم هاتوووە کە خۆمیان پێ بناسینم».

کە سەرم هەلبێری چاوم چەقییه درزی دەرگاکی بەرامبەرم کە پەردەیهکی رەشى پێدا هاتبوو، تەزوویەك بەلەشمدا هات. لچیکم لی هەلقورتاند:

«ئەوہش بۆ هەنگاوی دووہم. من جارێ ئەمی تریانم مەبەستە».

ئاورم دایەووە بۆ لای راستی خۆم:

– ئەى ئەمانە کین لەلامەووە درێژ بوونە؟

– ئەمانیش وەك تۆ نەخۆشن.

پیاوہكەى تەنیشتم دایە قاقای پیکەنین و هەلسایە سەر چۆك:

– برالە! نێمە بەستەیهکی بى لەنگەر و کیشین بە فەرمانى خۆمان خراپنە ژیر چاودییری

پزیشکەووە

رووی قسەم کردەووە کچەكە:

– باشە پزیشک خۆی لە کوئیە؟

– ژوورەكەى لەودیو ئەو دەرگایەوہیە.

– ئەى بۆچی دەرناکەوئى؟

– لە کاتی خۆیدا دەرئەكەوئى.

هەردووگمان دامان لە تریقەى پیکەنین، کچەكە تاس بردییهووە، ترس رژایە چاوەکانیەووە، گومانى لەوہدا نەما کە پزیشک باشمانى ناسیووە، لەگەڵ چرکەى کاتژمێرەكەى بەرامبەریدا دلی لیى ئەدا، چاویکی هەر لە دەرگاکی بوو.

هنگاوی بهکهم:

کاتیک که دهرگاکهم له دواي خوّمهوه داخست گویم له دهنگی دایکم بوو وتی: «رۆله چهترهکه‌یشت دراوه، باران ته‌رت ئه‌کات. بۆ تانه‌ی خه‌لکی ئه‌هینیته سه‌رماندا چه‌تریکی ترت هه‌ر نه‌کری».

سه‌ریکم بادا و وتم: دایکم نازانی که ئه‌و خپه‌وته ره‌شه ئیمرو لای ئیمه بایه‌خی نه‌ماوه، باران شتیک نییه که لای بترسین. خو زستان تۆفی خوئی هه‌ر ئه‌ریژی، به‌لام ئه‌م پیریژنانه خویان ناگرن قسه نه‌که‌ن. ئه‌یانه‌وئ له سنووری هه‌نگاوه‌کانی ئه‌وان دهرنه‌چین.

له رقاندا چه‌تره‌که‌م تۆپه‌له کرد و به‌لای چه‌مدا شوژم کرده خواره‌وه، له دهره‌وه باران ره‌هیله‌ی ئه‌کرد له دلی خوّمدا وتم: «دیاره راسته‌هه‌وزی باران له‌بن نایه‌ت»:

ئاو له‌سه‌ر شه‌قامه‌کان لیزمه‌ی به‌ستبوو، گوێسه‌بانه‌کان قوراوی سووریان هه‌لئه‌هینایه‌وه. بلقی ئاو وه‌کو خلخۆکه‌ی منداڵ ئه‌سوورایه‌وه. وه‌کو گومه‌زی مزگه‌وت وایوو که به‌ داوی باران به‌سترابوو به‌ توژی ئه‌و هه‌وره‌ ترشه‌وه که تیشکی خوئی تاساندبوو. چه‌خماخه‌یه‌ک رووی هه‌وره‌که‌ی رنی و دای له‌ زایه‌له، ئه‌و قسه‌ی مه‌لا شه‌ریفم که‌وته‌وه بیر که جاریکیان بۆ باوکمی باس ئه‌کرد که گوايه هه‌وریش به‌ قه‌مچی ئه‌سوورئ! له‌و کاته‌دا پر به‌ دل به‌زه‌ییم به‌ هه‌وردا ئه‌هاته‌وه، کتوپر وینه‌ی قه‌مچیه ره‌شه‌که‌ی باپیره گه‌وره‌م هاته‌وه به‌رچاو که له ژوو سه‌ری باوکمه‌وه هه‌لواسراوه. دیمه‌نی بلقی ئاو هه‌موو سه‌رنجی راکیشابوو که زووتر له‌ که‌ف و کولێ هه‌ویری ترشاو ئه‌چوون، هه‌رچۆنیک هه‌نگاوم ئه‌نا هه‌ر ئه‌وانی به‌ ناخی زه‌ویدا ئه‌برده خواره‌وه، که‌چی له‌ ته‌واوبوونیش نه‌هه‌اتن، به‌ ته‌نیا پیم قه‌لاچو نه‌هه‌کران بزه‌یه‌ک که‌وته سه‌ر لایوم: «ئێستا هه‌وره‌که هه‌ر ترشه‌ بۆیه ئه‌مانیش له‌سه‌ر پینچ پێ سه‌مای بۆ ئه‌که‌ن».

سه‌ریکم به‌رز کرده‌وه بۆ ئاسمان تا‌کو بزانه‌ چهن‌دی پیه‌وه ماوه، دلۆپه بارانیک خوئی کوتایه‌ زارمه‌وه، لیسامه‌وه، چونکه له‌ میژوه له‌ نووسراویکی کۆندا خویندبوومه‌وه که باراناو بۆ گه‌لی نه‌خۆشی باشه، منیش نه‌خۆشییه‌کی خراپم له‌گه‌لا بوو، به‌لام نه‌مئزانی ئه‌م قسه‌یه راسته، یان ئه‌وه‌ی که مامۆستا له‌ قوتابخانه‌ بۆمانی باس کردبوو دهرباره‌ی باراناو.

بازاری شاره‌که خامۆش بوو، تا‌کوته‌را خه‌لکی سه‌ری له‌ مال هینابوو دهره‌وه، گه‌لێک له‌وانه‌ش له‌ ترسی باران خویان خزاندبووه چایخانه‌کانه‌وه، له‌ ناوه‌راستی شه‌قامه‌که هه‌ر خوّمم به‌دی ئه‌کرد. جوینیکی پیسم بۆ هات له‌ زه‌لامیکه‌وه که له‌سه‌ر شوسته‌که خوئی

ئالاندبوو له سىپالئىكى ئەستورەو، دوابەدوای ئەو گفنگۆڭیەم، بەربای گۆڭى كەوت:

– لەو نەچى كە ئەمىش لەوان بىت. لە شىتییەو نىكتەرە.

– لەوانە، بەلام راستى خۆى بەم وشكە شىتییەو ئەشارىتەو.

وتووڭىزى دوو پالەوانى ئەو چىرۆكەم كەوتەو ياد كە دوڭنى شەو خويندبوومەو:

– پى لە راستى خۆت بنى.

– «من راستى خۆم نەشاردووئەو، تۆش ئەيزانى.»

– «تى ناگەم.»

– «تۆ چەوتى خۆت بخەرە روو ئەوئەو كە ماىەو ئەبىتە وەلامى پرسىارەكەت.»

كە ئاورم دايەو دوو بلقى ئاو لە ژىر پىمدا دامرکانەو، دووبارە كەوتەو رى.

دەمەو ئىوارە هەرەكە رەويىەو، رۆژ سووچىكى دەرکەوت، زەردەپەر تىشكى رزاندىبوو سەر لاجانگى شارەكەم، ئەوئەو گەرابووم لە پەل كەوتبووم. ئەوئەو چاوم گىرابوو خوين تى زابوو، ئەتوت برا كۆلەووزى تى چەقىو، هەرکەسىكم ئەدى شىوئەوئەوئەو. كەس لە بەرگى خۆيدا نەبوو. هەر لە بلقى ئاو ئەچوون شارەكەم لەلا بلقىكى گەرە بوو، سەيرىكى خۆم كرد ئاو چۆرەى لىمەو ئەهات، تىشكى زەردە ئەو تىنەى نەبوو هەلى مژى، كەينوبەينىكم لەگەل خۆمدا كرد: «سىپالەكانم تاساندوومىەتى.. خوينى لە لەشمدا مەياندوو، تاكو ناتوانم هەنگاوىكى كە بنىم.

با بىئاخنە ئەو شارە زەردەوئەوئەو كە خەرىكى كلۆركردنى بەردە ئاشەكەپە.»

كە شەو داها ترووسكەى چراكانى سەر كۆلان لە كۆرى تارىكىدا چاويان زىت كردبوو. شەپۆلە كزەكانيان توڭىكى تارىكيان ئەلسايەو. دىمەنى سىبەرى خۆم كەوتە پىش چاوم كە دەمىك بە ئاوساوى پىشم ئەكەوت، دەمىك ئەكەوتە پىشمەو، كە ئەچوومە ژىر چراكەو رىك لەگەل لەشمدا جووت ئەبوو.

تاوئەكو ئىستە چۆن ئەم سەرنجەم لە خۆم نەداو؟!

شەقامەكانم هەموو لە ژىر پىمدا گلۆلە كرد، سىبەرەكەم لەگەل لەشمدا جووت ئەبوو.

لەمبەر و ئەوبەرى شەقامەكانەو خەلكى قاقا پىم پى ئەكەنن سەريان لە دىمەنى سەير و شىرزهىم سورماوو، يەككە لە بەرزەو قىراندى:

ئەو شىتە بوچى بەرەلا كراو؟ خۆ شار بى خاوەن نىيە؟

لەودىو دەرگاگەى مالمەنەو چاوم چەقىيە هەردوو چاوى باوكمدا كە وەك دوو گۆمى

سوور بنیان نابوووه به سهر چاومدا، به ته وای شه و هیلانه ی تیپاندا کردبوو. لیلا یییه ک
هات به سهر چاومدا به گورجی به ره و دوا گه رامه وه، دستم کرده وه راکردن.
له دهره وه سی شتم هاته وه یاد:

- ۱- چه تره که م له م مزگه و ته دا جی هیشتبوو که پرسه ی مه لا شه ریفی لی دانرا بوو.
- ۲- نه و کچه ی که نه و روزه په یمانم له گه لیدا هه بوو چاوم پی نه که وت، چونکه له سهر شانق
دهوریکه گرینگی پی سپی درابوو.
- ۳- قه نه که ی باوکم که بریار وا بوو بوی بهرم بق چایخانه له قولی مشتمدا ورد بوو بوو.

هنگاری سپیه م:

- شیتی یه که م-

تا که ی سهیری ده می یه کتر بکه یین؟

چاوه پروانی وهک نه هه نگیک شیله ی ته مه نمان نه مژی. قولپی روشنایی له چاوماندا
نه چنی. دهروونم ته وژی هاوردوو ته سهرم که بکه ومه خوم.

- شیتی دووهم -

لیردها هیچ شتیک له جپی خویدا نییه.

سهیری هه لایهک نه که م شوین دهستی نه زانی و ویلی پیوه دیاره، من نیستا
ژورره که مان به شیه یه کی که نه پازینمه وه. به جوریک که بگونجی له گه ل نارهن زوماندا،
به لام با جارئ نه و به کر مه رگه و ره له حه په بخه م نه مجا به هه ردوو له پی په نجه ره کانی دا
به یه کا و دهرگا که ی داخست، دیمه نی ژورره که به ته وای گورا.
ته زویه کی فینک به له شی کچه که داهات که گوپی له چرکه ی کاترمیره که برا.
رژژمیره که ی دهستی به ربوو خواره وه، خوین رزایه کولمه کانیه وه. شه به ق له ناو چاوی
هه له ات. لیوی خوی کرؤشت: «له میژوه بوم دهرکه و تووه که نه م دهره ی پیم سپی درابوو
له ریکی مندا نه بوو.

نه وه ی که له مه و دوا پی هه لئه سم دهری راسته قینه مه، بزه یه کی گهش که وته سهر لیوی
و به نه سپایی. له نیوان هه ردوو کیاندا خوی راکشان، کاتیک که روشنایی دهرکه وت
دانیشتووان دهنگیان لی به رزبووه وه گه لیکیان زوو هؤله که یان به جی هیشتبوو، نه وانه ی
که وا مابوونه وه هه ندیکیان باویشکیان نه دا، نه وانی تریش له بهر خویانه وه نه یانوت:
«من وا چاوه پروان نه بووم».